

Ето, това е една малка частъ само отъ тайнитъ и чудесата, които криятъ моретата въ своитъ недра. Тия чудеса и тайни сѣ повече и повече се разкриватъ на смѣлия човѣкъ, който не оставя нищо не изучено: както недостъпнитъ високи върхове, така и страшнитъ морски глбини. Морето става като книга, въ която човѣкъ чете една не измислена, а действителна, чудна приказка.

Д-ръ Ас. Златаровъ.

Дѣдо бѣли.

Дѣдо бѣли, дѣдо Мразъ,
Що направи ти съсъ насъ?

Толкозъ чакахме те ний,
А ти дойде лютъ и страшенъ,
Та отъ тебе изпоплашенъ
Всѣки бѣга и се крий.

Щипешъ, хапешъ ядовитъ,
По лицето по ушитъ,
Цѣлъ си въ скрежъ и ледъ увитъ
Отъ главата до петитъ.

И сърцето ти дори
Ледна топка е станало
И да тупа е прѣстало,
За туй съ насъ така стори:

Да не смѣемъ отъ тебъ ний
Къмто хълма да изхвъркнемъ
И съсъ новитъ шейни
По пързалката да хвъркнемъ.

Б. Ф.